

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), rozpatrywany w świetle art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie praktyce krajowej, na mocy której orzeczenia sądów zezwalające na zastosowanie specjalnych środków dochodzeniowych, wydawane na podstawie uzasadnionego i popartego okolicznościami wniosku złożonego przez organy postępowania karnego, są redagowane za pomocą sporządzonego uprzednio i niezawierającego indywidualnego uzasadnienia tekstu, ograniczającego się do wskazania, obok okresu ważności zezwolenia, że wymogi przewidziane w ustawodawstwie wskazanym w tych orzeczeniach są przestrzegane, pod warunkiem że precyzyjne powody, dla których właściwy sąd stwierdził, że w świetle okoliczności faktycznych i prawnych charakteryzujących rozpatrywaną sprawę zapewniono przestrzeganie wymogów prawnych, mogą być z łatwością i jednoznacznie wywiedzione z łącznej analizy orzeczenia i wniosku o udzielenie zezwolenia, przy czym ten ostatni wniosek musi być udostępniony, po udzieleniu zezwolenia, osobie, wobec której zezwolono na zastosowanie specjalnych środków dochodzeniowych.

(¹) Dz.U. C 338 z 23.8.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – Postępowanie wszczęte przez Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

(Sprawa C-393/21 (¹), Lufthansa Technik AERO Alzey)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 – Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych – Artykuł 23 lit. c) – Zawieszenie wykonania orzeczenia, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego – Wyjątkowe okoliczności – Pojęcie]

(2023/C 127/08)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona składająca wniosek: Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Przy udziale: Arik Air Limited, Asset Management Corporation of Nigeria (AMCON), antstolis Marekas Petrovskis

Sentencja

1) Artykuł 23 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych

należy interpretować w ten sposób, że:

zawarte w nim pojęcie „wyjątkowych okoliczności” odnosi się do sytuacji, w której dalsze prowadzenie postępowania w sprawie wykonania orzeczenia, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, w przypadku gdy dłużnik wniósł w państwie członkowskim wydania środek zaskarżenia od tego orzeczenia lub wniosek o sprostowanie lub cofnięcie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, naraziłoby tego dłużnika na realne ryzyko szczególnie poważnej szkody, której naprawienie byłoby w razie uchylecia tego orzeczenia albo sprostowania lub cofnięcia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego niemożliwe lub nadmiernie utrudnione. Pojęcie to nie odnosi się do okoliczności związanych z postępowaniem sądowym toczącym się w państwie członkowskim wydania przeciwko orzeczeniu, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego lub przeciwko zaświadczeniu europejskiego tytułu egzekucyjnego.

2) Artykuł 23 rozporządzenia nr 805/2004

należy interpretować w ten sposób, że:

pozwala on na jednoczesne zastosowanie środków ograniczających i ustanowienia zabezpieczenia przewidzianych w lit. a) i b), lecz nie pozwala na jednoczesne zastosowanie jednego z tych dwóch środków wraz z zawieszeniem postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w lit. c).

3) Artykuł 6 ust. 2 rozporządzenia nr 805/2004 w związku z jego art. 11

należy interpretować w ten sposób, że:

jeżeli wykonalność orzeczenia, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, została zawieszona w państwie członkowskim wydania, a zaświadczenie przewidziane w tym art. 6 ust. 2 zostało przedstawione sądowi państwa członkowskiego wykonania, sąd ten jest zobowiązany zawiesić, na podstawie tego orzeczenia, postępowanie egzekucyjne wszczęte w tym państwie.

(¹) Dz.U. C 368 z 13.9.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG/Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

(Sprawa C-472/21 (¹), Monz Handelsgesellschaft International)

[Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Wzór – Dyrektywa 98/71/WE – Artykuł 3 ust. 3 i 4 – Warunki uzyskania ochrony dla części składowej produktu złożonego – Pojęcia „widoczności” i „zwykłego użytkownika” – Widoczność części składowej produktu złożonego podczas zwykłego używania tego produktu przez użytkownika końcowego]

(2023/C 127/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG

Strona pozwana: Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

Sentencja

Artykuł 3 ust. 3 i 4 dyrektywy 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów

należy interpretować w ten sposób, że:

aby wzór zastosowany do produktu lub zawarty w produkcie, który stanowi część składową produktu złożonego, mógł korzystać z ochrony prawnej wzorów, wymóg „widoczności”, o którym mowa w tym przepisie, należy oceniać w świetle sytuacji zwykłego używania tego produktu złożonego, tak aby dana część składowa, po zawarciu jej we wspomnianym produkcie, pozostawała widoczna podczas takiego używania. W tym celu widoczność części składowej produktu złożonego podczas jej „zwykłego używania” przez użytkownika końcowego powinna być oceniana z punktu widzenia tego użytkownika oraz zewnętrznego obserwatora, przy czym to zwykłe używanie powinno obejmować czynności dokonywane podczas głównego sposobu używania produktu złożonego, a także czynności, które muszą być zwyczajowo wykonywane przez użytkownika końcowego w ramach takiego używania, z wyjątkiem czynności polegających na konserwacji, obsłudze i naprawie.

(¹) Dz.U. C 471 z 22.11.2021